

[Teichert.]

herunder har vi haft et samråd med landbrugsministeren.

Der har indsneget sig en lille redaktionel fejl i betænkningen til anden behandling; denne fejl er der blevet gjort opmærksom på, og jeg kan herefter på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 32) findes i tidenden sp. 3290).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om køb på afbetaling.

(Lovforslaget (nr. 109) findes i tillæg A. sp. 1265, fremsættelsen i tidenden sp. 3239).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: Bestræbelserne for at begrænse forbruget af hensyn til økonomisk balance har gang på gang aktualiseret spørgsmålet om revision af afbetalingsloven, så at den i højere grad kunne komme til at virke som

et konjunkturpolitisk instrument. For at få problemerne omkring hele afbetalingsloven nærmere belyst nedsatte justitsministeren sidste efterår, i august måned, en ekspertgruppe, og jeg vil gerne takke for den udmærkede beretning, vi har fået som resultat af udvalgets arbejde. Jeg vil også takke for den utrolige fart, man har haft på i udvalget, så vi har kunnet få hele denne redegørelse så hurtigt.

Når vi i dag står over for et lovforslag om stramning af afbetalingsloven, kan man egentlig ikke sige, at dette lovforslag kommer som et resultat af eksperternes arbejde. Det kan jo trøste de mange, der er bekymret for, at vi herinde i for høj grad lader os lede af eksperter. Så vidt jeg har kunnet læse redegørelsen, går den nemlig ud på, at man ikke har den helt store tillid til afbetalingsloven som et konjunkturpolitisk instrument. Ydermere kan man ud af redegørelsen læse, at vi her i folketinget har haft et tilsvarende forslag fremme i 1953-54, og at man dengang i folketingsudvalget ændrede lovforslaget til den nugældende lov; man satte udbetalingen på på de 20 pct. ned til 15 pct., i visse tilfælde til $\frac{1}{12}$ af afbetalingsprisen.

Men tilbage bliver naturligvis, at man i en stramning af afbetalingsloven har håbet om, at det kan bidrage til nogen fremme af den private opsparing. Et andet forhold, som jeg også må tillægge en betydelig vægt, er, at vi her sidste år har set, at ikke mindre end 46.000 afbetalingsforretninger endte hos fogden. Det vil altså sige, at man kan håbe, at de ændringer, der nu vil finde sted, vil få de mindre kapitalstærke til at afstå fra at gå ind i en afbetalingshandel, og at ændringerne derfor kan bidrage til en vis sanering.

Et af de problemer, der melder sig, når man vil gøre noget specielt ved afbetalingshandelen, er, at der er andre muligheder for at få kredit. Vi ved jo, at kontosalget er meget udbredt, og det spørgsmål melder sig, om man ikke blot i stedet vil gå over på en anden kreditform.

Et andet problem er, at det er ganske bestemte varegrupper, der sælges under afbetalingssystemet, og at man derfor kan befrygte, at en stramning af afbetalingshandelen ensidigt kommer til at ramme disse varegrupper.